Trebuie să trăim cum a trăit Domnul Isus

Majoritatea dintre noi am fost învățați să privim admirativ la tot ce a făcut Domnul Isus, la felul Lui de a fi. Am fost înșelați că noi nu vom putea să avem neprihănirea Lui, îndelunga Lui răbdare, blândețea Lui…

Suntem învățați că Domnul Isus a trăit la un standard dumnezeiesc, inaccesibil oamenilor, și că din această cauză nouă, pământenilor, ne sunt permise slăbiciunile omenești. Suntem înșelați că mântuirea stă doar în iertarea păcatelor prin jertfa de la cruce și că la înviere ni se va atribui neprihănirea Lui.

Dacă vrem să aflăm cum a trăit Domnul Isus, ne sunt evidențiate doar lucrurile care nu sunt la îndemâna omului simplu. Ni se arată că El a umblat pe ape, a dat de mâncare la cinci mii de oameni doar din cinci pâini și doi pești, a înviat oameni, a certat vântul, a poruncit mării să tacă… Am putea spune că a făcut lucruri pe care nici un om obișnuit nu le poate face.

Satan ne înșală prin slujitorii lui că nimeni nu poate trăi ca Domnul Isus și că această chemare nu este pentru noi. Cuvântul Scripturii ne spune însă, în mod categoric, că trebuie să trăim cum a trăit Domnul Isus. Este o poruncă care trebuie împlinită de fiecare dintre noi. (Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el, cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Umblarea după lucrurile de sus

Domnul nu ne cheamă să înmulțim pâinile, nici să mergem pe ape, nici să înviem morții sau alte lucruri miraculoase. Nu în lucrurile acestea am fost chemați să ne asemănăm cu El, ci să trăim cum a trăit El.

Trebuie să trăim în acele lucruri în care a trăit El și care sunt în puterea oricărui om, lucruri în care fiecare dintre noi poate și trebuie să trăiască cum a trăit Domnul Isus; atât cel născut din nou cât și cel matur în credință.

Sunt lucruri cărora omul nu le acordă importanță, dar pe care Domnul Isus Le-a trăit în relația Lui cu Tatăl ceresc. Aceste lucruri trebuie să le practicăm și noi toți, de la mic la mare, fiindu-ne strict necesare pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Lepădarea de sine, smerenia, evlavia, neprihănirea… în care El a trăit exprimă frumusețea caracterului Său. Pentru aceste lucruri oamenii L-au disprețuit și nu L-au băgat în seamă. (Odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina. Ioan 3:19)

Suntem chemați să fim plini de admirație față de felul Lui de a fi, să fim atrași de frumusețea inimii Domnului Isus. Dar trebuie și să lucrăm pentru a ne transforma inima după inima Lui, să ne lepădăm de noi înșine, să fim smeriți, evlavioși, să ne facem robi cum s-a făcut El, să fim îndelung răbdători când suntem batjocoriți, să fim plini de bunătate față de cei ce ne prigonesc, să fim plini de blândețe…

Dacă ne găsim desfătarea în aceste lucruri și le punem în practică, prin ele o să creștem pas cu pas până vom ajunge la desăvârșirea caracterului nostru.

În relația Sa cu Tatăl ceresc, „adevăratul Isus" S-a lepădat de El Însuși, a fost smerit, S-a făcut rob ascultător până la moarte, frica de Domnul a fost plăcerea Lui, a fost evlavios și L-a iubit pe Tatăl ceresc din toată inima Lui.

Sunt mulțimi de oameni care Îl apreciază pentru că le-a dat de mâncare, pentru că i-a vindecat, dar pentru felul cum a trăit El în relația cu Tatăl Său, nu sunt interesați să știe și nici să trăiască așa cum a trăit El. Pentru că Satan ne-a înșelat că este imposibil să trăim cum a trăit El, aceste aspecte din viața Domnului nu sunt băgate în seamă de cei mai mulți dintre noi.

Însă este ușor de observat că în aceste lucruri în care a trăit El ni se cere și nouă să trăim. Dacă vom trăi așa cum a trăit El, vom crește până vom ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Lepădarea de sine

Conform dicționarului DEX: Renunțare la interesele sau la ideile personale

În relația Lui cu Tatăl ceresc, Domnul Isus S-a dezbrăcat de El Însuși. (El, cu toate că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși şi a luat un chip de rob. Filipeni 2:6-8)

Lepădarea de sine implică să renunți la interesele tale, să renunți la părerile proprii, la voința proprie, să renunți la replică.

Cu toate că era Fiul Lui Dumnezeu, Domnul Isus nu a avut păreri proprii, nu a făcut ce a vrut, ci și-a supus voința lui Dumnezeu în totalitate.

Definiția lepădării de sine o găsim în viața care a trăit-o Domnul Isus în relația Lui cu Tatăl ceresc. Dacă nu vom avea această imagine a lepădării de sine pe care a practicat-o Domnul Isus, nu vom ști ce înseamnă cu adevărat lepădarea de sine. (Adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine. El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând, și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. Ioan 5:19)

Domnul Isus i-a ales pe cei 12 ucenici după o noapte de rugăciune cu Tatăl. Dar nici unul nu a fost ales de El ci de către Tatăl ceresc. (Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; şi nici unul din ei n-a pierit, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Ioan 17:12)

El nu a lucrat după gândurile Lui, ci a stat în ascultare și a făcut tot ce I-a spus Tatăl ceresc să facă. Atunci când a spălat picioarele ucenicilor, când a fost slujitorul tuturor, când a dat de mâncare mulțimilor, a fost în ascultare deplină față de ce I-a spus Tatăl ceresc să facă.

A făcut multe vindecări, dar nu a făcut nici o vindecare din inițiativă proprie, toate au fost făcute după cum Tatăl i-a spus să facă. (Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud; şi judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a

trimis. Ioan 5:30)

Aceasta este rețeta lepădării de sine. Dacă o să-L admirăm pentru felul cum a trăit, o să ne-o însușim și o vom practica identic cum a practicat-o El.

Domnul Isus ne arată cum a trăit pe pământ, ne arată această trăsătură a inimii Lui, care este de o frumusețe desăvârșită. El ne atrage cu această frumoasă trăsătură, ca să ne dorim din toată inima s-o avem și noi.

Am fost chemați să trăim cum a trăit El, să ne lepădăm de noi înșine, cum S-a lepădat El. Aceasta este viața adevărată la care am fost chemați, pentru că viața nouă nu poate să înceapă fără lepădare de sine.

Lepădarea de sine este prima cerință a Domnului Isus pe care trebuie s-o împlinească orice om care vrea să înceapă viața nouă. (Dacă voieşte cineva să vină după Mine, **să se lepede de sine** , să-şi ia crucea în fiecare zi, şi să Mă urmeze. Luca 9:23)

Se poate remarca ușor că lepădarea de sine face parte din planul de mântuire, fără de care nu există naștere din nou. Așa a trăit El, S-a lepădat de Sine, El, Mirele nostru și ne cere și nouă să facem același lucru.

Verifică-te! Te-ai lepădat de tine însuți, ai renunțat la valorile omenești? Ai acceptat în totalitate învățăturile lui Hristos? S-au făcut toate lucrurile noi? (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Diavolul a venit să înșele oamenii cu anumite părți din Sfânta Scriptură ca să ne arate că nu se poate trăi cum a trăit Domnul Isus. Dar se poate, și este obligatoriu pentru mântuire! (Cine nu-şi ia crucea lui, şi nu vine după Mine, **nu este vrednic de Mine.** Matei 10:38)

Așa a trăit Domnul Isus, așa trebuie să trăim și noi. Putem constata ușor uitându-ne în jurul nostru că lepădarea de sine este unul din cele mai disprețuite și nebăgate în seamă lucruri. Să ne întrebăm: Apreciem și ne dorim să trăim în lepădare de sine cum a trăit Domnul Isus?

Smerenia

Conform dicționar Dex: **Smerenie**= Atitudine umilă, supusă, respectuoasă.

În relația Lui cu Tatăl ceresc, Domnul Isus a fost smerit cu inima. Este o altă trăsătură de caracter a Domnului Isus, de o frumusețe strălucitoare cu care ne atrage la El. Este un lucru care exprimă frumusețea caracterului Domnului Isus, de care trebuie să ne îndrăgostim ca să ne dorim să fim smeriți întocmai cum a fost El. (Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând şi smerit cu inima; şi veţi găsi odihnă pentru sufletele voastre. Matei 11:29)

Suntem chemați să trăim cum a trăit El, să trăim smeriți cum a trăit Domnul Isus, viață care este disprețuită și nebăgată în seamă de cei mai mulți dintre creștinii de astăzi. Domnul Isus este modelul smereniei pentru noi. În relația Lui cu Tatăl ceresc, El a fost atât de smerit cu inima, încât judecata I-a fost luată. (În smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Fapte 8:33)

La această smerenie, în care judecata să ne fie luată suntem chemați și noi. Dacă suntem sinceri cu noi înșine, trebuie să recunoaștem că este o chemare dificilă și care este disprețuită de cei mai mulți. (La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte. Filipeni 2:8)

Atitudinea de umilință și de supunere absolută este evidențiată de faptul că judeca doar după cum auzea de la Tatăl, fără să caute să facă voia Lui, ci doar voia lui Dumnezeu, așa a trăit Domnul Isus. (Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud; şi judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis Ioan 5:30)

S-a smerit atât de mult încât s-a făcut ascultător până la moarte. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri şi, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Să ne întrebăm: Îl iubim pe acest Isus care are acest comportament atât de umil față de Tatăl Lui? Îl iubim pe acest Isus care S-a supus Tatălui în toate lucrurile? Am vrea să fim soția unui astfel de Om, care nu are păreri proprii ci face numai ce îi spune Tatăl Lui? Iubim această trăsătură de caracter din toată inima încât să ne dorim să fim și noi ca El, să trăim cum a trăit El? (Smeriți-vă, deci, sub mâna tare a lui Dumnezeu. 1 Petru 5:6)

Verifică-te! Trăiești smerit în relația ta cu Dumnezeu? Ești umil și supus în toate lucrurile cum a trăit Domnul Isus?

Evlavia

Conform Dex: Evlavios = Cel care respectă cu strictețe…; comportare respectuoasă și admirativă față de cineva.

O altă trăsătură de caracter a Domnului Isus care este de o frumusețe desăvârșită **este evlavia.** Cuvântul Scripturii ne spune că Domnul Isus a fost ascultat de Tatăl ceresc din pricina evlaviei Lui. (Evrei 5:7)

Domnul Isus L-a admirat și L-a iubit pe Tatăl Ceresc din toată inima și a păzit cu strictețe tot Cuvântul Lui, aceasta este evlavia adevărată. La aceasta suntem și noi chemați, să avem evlavia care a avut-o Domnul Isus, nu doar o formă de evlavie. (Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând, și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. Ioan 5:19)

Trebuie să înțelegem că, doar dacă ajungem să trăim în ascultare deplină față de legile Împărăției, care sunt fără cusur/perfecte, așa cum a trăit Domnul Isus, se va putea ajunge la desăvârșirea caracterului nostru.

Domnul Isus a venit pe pământ să ne învețe evlavia care este admirație și ascultare strictă. (Dacă învaţă cineva pe oameni învăţătură deosebită, şi nu se ţine de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos şi de **învăţătura care duce la evlavie,** este plin de mândrie, şi nu ştie nimic. 1 Timotei 6:3-4)

Trebuie să învățăm să fim evlavioși cum a fost Domnul Isus, ca în final să fim găsiți ascultători în toate lucrurile așa cum a ascultat Domnul Isus de Tatăl.

Un exemplu de ascultare îl putem vedea la Avraam când i s-a cerut să-l aducă jertfă pe fiul său Isaac. El nu a cârtit, nu a negociat, ci doar a împlinit exact așa cum i s-a poruncit. (Îngerul a zis: Să nu pui mâna pe băiat şi să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu. Geneza 22:12)

Toți oamenii vor trebui să treacă prin examinarea evlaviei pentru a fi verificați și găsiți buni sau nevrednici de Împărăția lui Dumnezeu. Statutul de cetățean al Împărăției lui Dumnezeu obligă pe fiecare la evlavie, obligă la admirație și la păzirea cu strictețe a poruncilor Lui. (Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea **are făgăduința vieții de acum şi a celei viitoare.** 1 Timotei 4:8)

Numai cel ce va ajunge la această evlavie, de ascultare deplină, de neclintit, ascultare ce L-a caracterizat pe Domnul Isus și care este la polul opus neascultării lui Adam, acela va fi găsit vrednic să locuiască în veșnicie în Țara de sus.

Nu putem să ne trăim toată viața într-o formă de evlavie și să credem că totuși în final prin invocarea milei, vom fi primiți în raiul lui Dumnezeu. (Căci oamenii vor fi iubitori de sine… având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia. 2 Timotei 3:2-5;)

Verifică-te! Admiri atât de mult evlavia pe care a avut-o Domnul Isus încât să îți dorești să fii evlavios ca El?

A luat chip de rob

Conform dicționar Dex: sclav, rob = Persoană lipsită de orice drepturi, aflată în proprietatea deplină a unui stăpân… ; Persoană care satisface orbește și servil voința altuia.

Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu, dar când a coborât pe pământ, din iubirea Lui cea mare față de Tatăl ceresc, **El s-a oferit rob** lui Dumnezeu. Așa a trăit Domnul Isus toată viața pe acest pământ și ne cheamă să avem în noi gândul acesta care era în El. (Să aveți în voi gândul acesta, care era şi în Hristos Isus. Măcar că avea chipul lui Dumnezeu, nu s-a făcut deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși şi a luat un chip de rob. Filipeni 2:5,7)

Acesta a fost Domnul Isus. Să ne gândim la un rob, la un sclav care este la stăpânul lui. El nu are dreptul să hotărască ce să facă în curtea stăpânului. El intră la stăpân și este un sclav care face doar ce spune stăpânul.

Este Fiul lui Dumnezeu și îl apreciem pentru aceasta, dar să apreciezi pe cineva care se oferă rob și care ne cheamă să facem și noi același lucru umilitor, nu mulți primesc acest lucru.

Domnul Isus nu a făcut nimic de la El Însuși, absolut nimic. Acest gând era în Domnul Isus și ne cere să-l avem și noi.

El măcar că avea chipul lui Dumnezeu, măcar că era Fiul lui Dumnezeu, n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă sau egalul lui Dumnezeu. El S-a dezbrăcat pe Sine Însuși, a luat chip de rob și S-a făcut ascultător până la moarte.

Domnul Isus L-a admirat și L-a iubit pe Tatăl ceresc atât de mult încât a păzit Cuvântul lui Dumnezeu ca un rob. La aceasta am fost chemați și noi; să păzim Cuvântul lui Hristos ca un rob la stăpânul Lui.

Este unul din cele mai disprețuite lucruri, este cea mai de jos poziție să te oferi rob cuiva, să nu mai faci tot ce voiești. Este de nebăgat în seamă, este de disprețuit. Însă la aceasta suntem chemați. (Odată ce ați fost izbăviți de păcat şi v-ați făcut (oferit) robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Odată ce v-ați oferit robi lui Dumnezeu… Dumnezeu nu intră în relație cu noi ca parteneri. El nu vrea doar să îi aducem jertfele noastre (daruri) și să ne cumpărăm astfel locul în Împărăția Lui cea veșnică. Nu, El vrea de la noi să-L iubim atât de mult încât să ne oferim robi de bună voie. (Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile. Psalmii 40:6)**Robi lui Hristos,** la aceasta am fost chemați, să trăim cum a trăit El. (Cine zice că rămâne în El, trăiește și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6) Așa au trăit ucenicii Domnului, așa trebuie să trăim și noi ca robi ai lui Hristos. (Pavel, rob al lui Isus Hristos. Romani 1:1; Petru, rob şi apostol al lui Isus Hristos. 2 Petru 1:1)

Numai dacă găsim în El întruparea frumuseții desăvârșite, mărgăritarul de mare preț, numai așa Îl vom iubi din toată inima, din tot cugetul, numai atunci se declanșează în noi dorința de a fi ca El, de a ne lepăda de noi înșine, **dorința de a ne oferi robi** și de a învăța numai de la El.

Doar iubirea din toată inima și din tot cugetul este lucrul care mă determină să mă ofer rob de bună voie, nesilit de nimeni. Doar această ascultare de rob la stăpân poate avea ca rezultat construirea chipului Domnului pas cu pas în toate amănuntele.

Numai când orânduirile Lui sunt desfătarea mea, numai atunci mă voi lepăda de mine însumi și mă voi oferi rob Lui de bună voie. (Mă desfătez în orânduirile Tale. Psalmi 119:16; Legea Ta este în adâncul inimii mele. Psalmi 40:8)

Numai când cuvintele Lui sunt o desfătare pentru noi, numai atunci construim în ascultare de toate detaliile care ne sunt aduse de Duhul Sfânt, numai atunci vom fi transformați cu adevărat. Duhul ne schimbă din frumusețe în frumusețe după chipul Domnului doar dacă ascultăm deplin de El, până în cele mai mici amănunte. (Iată, doresc să împlinesc poruncile Tale: fă-mă să trăiesc în neprihănirea cerută de Tine! Psalmi 119:40)

Nu poți deveni rob lui Hristos până nu moare omul vechi, până nu ești hotărât să asculți în toate lucrurile. (Adevărat este cuvântul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom şi trăi împreună cu El. 2 Timotei 2:11)

Modelul nostru pe care trebuie să-L imităm în toate aspectele este Domnul Isus. El L-a admirat și L-a iubit pe Tatăl atât de mult încât S-a făcut de bunăvoie rob, ascultător în totul. S-a făcut rob

de bună voie pentru că atât orânduirile cât și poruncile Tatălui erau desfătarea Lui. (Să aveți în voi gândul acesta, care era şi în Hristos Isus. S-a dezbrăcat pe Sine Însuși şi a luat un chip de rob. Filipeni 2:5,7)

Numai cei ce sunt atrași de trăsăturile Lui și se oferă ca robi de bunăvoie au ca rod sfințirea și ca sfârșit viața veșnică. (Odată ce va-ți făcut robi ai Lui… aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Este esențial să înțelegem că toate poruncile Domnului după care trebuie să trăim, sunt o imagine fidelă a caracterului Său, a felul Lui de a fi; ele ne arată cum a trăit El, ne arată căile Lui. Toate, absolut toate poruncile Lui, îl reprezintă de fapt pe El.

De aceea nu putem neglija nici o poruncă, pentru că trăsăturile Domnului se regăsesc în poruncile Lui. În fiecare învățătură a Lui este ascunsă o trăsătură a Domnului. Așa cum în embrionul uman sunt ascunse toate trăsăturile celui care urmează să se nască, așa sunt trăsăturile Domnului Isus, ascunse în sămânța lui Dumnezeu. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

Așa că dacă îmi doresc din toată inima să am și eu trăsăturile caracterului Său, atunci poruncile Lui vor fi o desfătare pentru mine, atunci le voi iubi. Voi asculta cu bucurie ca un rob de toate poruncile Lui și voi ajunge ca El. (Eu iubesc poruncile Tale, mai mult decât aurul curat. Psalmi 119:127; Deschid gura şi oftez, căci sunt lacom după poruncile Tale. Psalmi 119:131)

Verifică-te! Te-ai oferit să trăiești ca rob, ascultător în toate lucrurile de Domnul Isus așa cum a făcut-o El în relația Sa cu Tatăl ceresc? Sunt poruncile Domnului o desfătare pentru tine?

Neprihănirea

Definiția Dex: Neprihănire = Fără păcat, pur, imaculat, nepătat, curat.

Una din cele mai frumoase trăsături de caracter a Domnului Isus **este neprihănirea.** El a iubit neprihănirea și a urât nelegiuirea. (El… este neprihănit. 1 Ioan 3:7) Sfânta Scriptură Îl numește Împărat al neprihănirii.

Dacă suntem atrași și iubim din toată inima această trăsătură de caracter a Domnului Isus care este de o frumusețe desăvârșită, vom fi flămânzi și însetați după neprihănirea Lui și ne vom dori să trăim neprihăniți cum a trăit El. (Ferice de cei flămânzi şi însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați! Matei 5:6; Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Matei 6:33)

Cei care sunt născuți din nou și se află în Împărăția lui Dumnezeu iubesc neprihănirea și urăsc nelegiuirea. Astfel avem la îndemână un criteriu simplu după care ne putem verifica ușor dacă suntem născuți din nou. (Dacă știți că El este neprihănit, să știți şi că oricine trăiește în neprihănire este născut din El. 1 Ioan 2:29) Unul din cele mai importante lucruri din Împărăția lui Dumnezeu este neprihănirea/sfințenia. (Împărăţia lui Dumnezeu nu este mâncare şi băutură, ci neprihănire, pace şi bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17; Sfințenia este podoaba

Casei Tale, Doamne, pentru… cât vor ține vremurile. Psalmi 93:5)

Cetățenii Împărăției lui Dumnezeu nu înșală, nu folosesc darurile/mita, nu poftesc și nu își însușesc lucrurile altuia; dacă sunt la școală, nu folosesc copiatul, nu au pe calculator softuri furate/piratate, nu își însușesc și nu folosesc lucruri de la locul de muncă care nu le aparțin. Exemplu: Nu folosesc mașina și nici unul din lucrurile firmei pentru scop personal. (Să nu poftești nici un lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom 5:21)

Cuvântul Scripturii ne atenționează că cine nu trăiește în neprihănire nu este născut din Dumnezeu. (Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu şi copiii diavolului. Oricine nu trăieşte în neprihănire, nu este de la Dumnezeu. Ioan 3:10) Dacă până acum nu suntem supuși stăpânirii rânduite de Dumnezeu,

dacă nu iubim porunca Domnului Isus care ne spune să dăm Cezarului ce este al Cezarului, dacă nu ne desfătăm în ea, dacă suntem lacomi și nu vrem să ne plătim taxele, dacă lucrăm la negru, dacă dăm mită la spital și în alte locuri, dacă televizorul/internetul lumii este hrana noastră… atunci nu suntem atrași de această trăsătură de caracter a Domnului Isus și nu ne dorim să trăim cum a trăit El. (Dați Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21)

Verifică-te: Ești flămând și însetat să fii neprihănit în toate lucrurile? Vrei să trăiești în neprihănirea în care a trăit Domnul Isus?

Ca o concluzie putem observa ușor că în aceste lucruri în care El a trăit ne-a chemat și pe noi să trăim și putem să trăim cum a trăit El. Dacă vom trăi așa, Duhul Sfânt ne va schimba din frumusețe în frumusețe după chipul Domnului până vom ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Numai dacă trăim cum a trăit El se pot imprima în noi trăsăturile Lui de caracter, respectiv neprihănirea Lui, îndelunga răbdare, bunătate, dragoste, mila…

Acesta este un articol extras din broșura Transformați după chipul lui Hristos – CuvântCurat.ro – Resurse Trezire Spirituală, accesibilă gratuit online în format .pdf.

Mergi la următorul articol Școala Lui Hristos – CuvântCurat.ro – Articole Trezire Spirituală

Sursa: *Trebuie să trăim cum a trăit Domnul Isus* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/articole/trebuie-sa-traim-cum-a-trait-isus